

[Margrete Auken]

det er, hvad de ikke har fået i forhold til, at det er deres plan, der foreligger. Man mærker sig her især drejningen af tværbanen 12-30, som bliver meget bekostelig, men det resultat, man opnår, meget beskedent, for det er jo i virkeligheden en meget lille drejning, der skal foretages. Men det vil lette det en hel del for lufthavnen at kunne udbygge oven i et af de tættest befolkede områder oppe i nordvest, hvor der nu kommer til at ligge terminalbygninger i et voldsomt omfang.

Man mærker sig efterhånden også, at der i virkeligheden ingen miljørestriktioner er bortset fra en restriktion, der rammer 0,3 pct. af alle operationer, nemlig natlukningen af bane 12-30; det er den eneste virkelige restriktion, resten er kun valne hensigter. Der er ikke i lovforslaget ét eneste ord om luftforurening derude, og det har krævet nærmest detektivagtig virksomhed at få oplysningerne frem, så man næsten skulle bruge metoder som at sparke over skinneben o. lign. for at få de sidste afgørende notater, der klart viste for os, at vi står over for et meget alvorligt problem.

Hvis det så havde været sådan, at det stakkels lufthavnsvesen og det stakkels trafikministerium havde været ude af stand til at fatte, at sådanne problemer kunne opstå, var der måske grund til at være forstående, men der har jo været en fantastisk kritik af lovforslaget både fra kommunen derude, fra beboere og jo også fra miljøstyrelsen, skønt trafikministeren på et tidspunkt forsøgte at bilde os ind, at miljøstyrelsen havde godkendt det. Her kommer i øvrigt den meget interessante tilføjelse til hr. Thorndahls bemærkninger fra før, at det fremgår af et af vores svar, at trafikministeren dér går ud fra, at miljøstyrelsen har kompetence til at godkende ifølge miljøbeskyttelsesloven, og at han derfor skrev til os, at det foreliggende lovforslag var udtryk for en enighed mellem disse instanser. Det er senere dokumenteret med en for os andre selvfølgelig både pinagtig og fornøjelig klarhed, at dette ikke er tilfældet.

Det hele tyder i virkeligheden på, at man er bedøvende ligeglad med disse voldsomme miljøproblemer. Vi står, hvis jeg skal tage trafikministerens ord, over for en af landets største arbejdspladser, vi står også over for en af landets mest forurenende virksomheder

– det fremgår med megen tydelighed også af de andre indlæg – men vi kan se, at uanset, hvad der kommer af klager, uanset, hvad der kommer fra den almindelige myndighedsbeskyttelse, vil det ikke have nogen som helst virkning hverken på planlægningsfasen eller på miljøfasen.

Det fornøjelige for os andre – nu siger jeg stadig væk »fornøjelige«, skønt det jo egentlig er meget tragisk – har været, at miljøministeren, da der opstod problemer for nylig, klart indrømmede det, idet miljøministeren sagde, at man her havde fremsat et lovforslag, der var ufuldstændigt, fordi der manglede en miljømæssig vurdering. På et meget sent tidspunkt fik vi denne miljømæssige vurdering; og den var kolossalt skrap, men ikke desto mindre medførte den ikke ét eneste ændringsforslag, og skønt vi selvfølgelig alle glæder os over den udbredte enighed i regeringen, må jeg sige, det er en glæde, der er af meget begrænset virkning, når vi ser, hvilke resultater det får for lufthavnen og for beboerne derude.

Med denne rapport afsløredes det også, at der selvfølgelig er alternativer og endda mange alternativer. Vi har fået frem, at der på forhånd har foreligget en række alternativer, som ministeren har haft meget svært ved at give os adgang til, og nu kommer der altså igen her flere alternativer. Alle disse alternativer afvises meget brutalt. Nogle af dem afvises med, at vi aldeles ikke skal interessere os for alternativer, og resten nedtromles. Jeg kan her tage forskud på ministerens morsomheder: der kommer nok et stort og bevægende indlæg – jeg har hørt det tre gange – som nu skulle handle om, at jeg skulle mene, det var ministerens opgave at fremsætte ligestillede forslag. Det har aldrig været min tanke. Det har alene været min interesse, at vi skulle have lidt bedre indblik i beslutningsgrundlaget.

Vi står jo her, hvor vi skal til at tage den beslutning, over for, at miljøloven for denne store plads sættes ud af kraft. Det gør planloven også. Hvad der bliver tilbage til miljøstyrelsen at lave, har man kunnet se i dag eller rettere forleden dag, hvor vi fik en pressemeddelelse om støjbegrænsning for motorplæneklippere. Vi er meget bevægede over, at der stadig væk bliver noget for miljøstyrelsen at lave, og har en lille smule ondt af Kastrup-Tårnby kommune, der skal ud at skæl-